

Nr 113.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Senander**, om viss ändring i lagen om folkpensionering.

Ett ständigt återkommande spörsmål är frågan om förbättring av folkpensionärernas läge. Spörsmålet låter sig inte avvisas. Insikten om det ohållbara läge som råder bland de sämst ställda folkpensionärerna blir alltmera allmän. Statsmakternas beslut under förra året att tilldela folkpensionärerna dyrtidstillägg torde kunna fattas som ett uttryck för denna vidgade insikt. Men ännu är det ett ganska långt steg kvar, innan man kan tala om att folkpensionärerna rönt full förståelse för sitt läge. Det är emellertid att hoppas, att redan innevarande års riksdag har att emotse förslag till en förbättring av såväl själva folkpensionerna som dyrtidstilläggen å desamma.

I avvaktan på särskild proposition härom vilja vi nu inskränka oss till att allenast påyrka en smärre förändring i lagen om folkpensionering. Det rör den s. k. fria inkomstgränsen. Som förhållandena nu äro får en folkpensionär endast ha en arbetsinkomst av upp till 100 kronor per år utan att hans pension nedsättes. Vid arbetsinkomst utöver detta belopp blir hans pension väsentligen sänkt.

Det är klart, att ett sådant förhållande inte är ägnat att stimulera arbetslusten hos de folkpensionärer, som kunna skaffa sig en sysselsättning för att förstärka möjligheterna att existera. Nedsättningen av pensionen vid en så låg arbetsinkomst som 100 kronor per år betyder, att pensionärerna hellre anlita fattigvården för att utfylla existensmöjligheterna än att ta en arbetsinkomst som delvis slukas av en minskning i pensionen. Inte minst ur kommunernas synpunkt vore det därför förmånligt att genomföra en höjning av den s. k. fria inkomstgränsen.

Enligt vår mening bör denna gräns sättas till 500 kronor per år. Denna gräns är icke godtyckligt vald. Den gäller nämligen för inkomst från sjukkassa, pension, livränta eller dylikt.

Med stöd av vad vi sålunda anfört få vi anhålla,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i lagen om folkpensionering, att den s. k. fria inkomstgränsen höjes över lag till 500 kronor per år.

Stockholm i januari 1942.

H. Hagberg.

K. Senander.